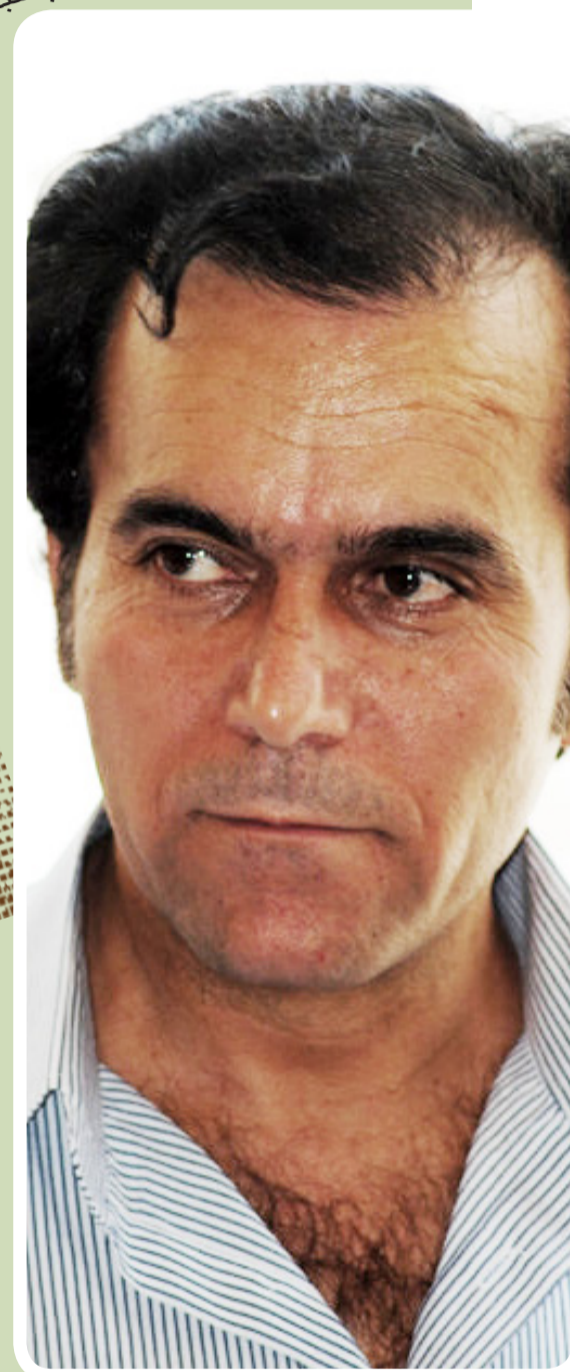

شاعیر و پرخنه گر - عبدولموت علیب عبدوللا:

هیژی دهر کهوتن، له خویندنه وهی ئەویدیکه و بهشدار یکردنی داهیناندایه

دهکات، ئەو، هه‌ولده‌دات په‌هه‌نده فەلسەفییەکانی پشتی تیڤیستیکی شاعیر و وه‌رگێڕ و پرخه‌گری ئەده‌بیی، له‌م گفتوگۆیه‌دا، شاعیر و وه‌رگێڕ و پرخه‌گری ئەده‌بیی، میتۆدییکی بووناسیانه‌وه به‌پشتبەستن به‌ تیۆره‌کانی هایدگر بخوینتەوه.

په‌یک: گەر ورد به‌وانین، ئەوا به‌ ناسانی ئەوه به‌دیده‌کریت، هه‌نوکه سه‌رده‌می له‌بیرکردن و له‌یادکردنی (بوون)، لێزوه گەر دوو لایه‌ن وه‌ریگیرین، ئەوهی چهند له‌ تیکستی کوربیدا (شاعر) کار بۆ دهرخستن و به‌رجه‌سته‌کردنی راستیی بوون ده‌کات، واته‌ شاعر بوون ده‌رپریت، ئەک له‌یادی بکات، له‌لایه‌کی دیه‌وه پرخنه‌گران و خوشتان چهند به‌ ته‌نگ ئەم بنه‌رته‌ی بوونی مرۆڤه‌وه چوون، ئایا ژۆریک له‌و نووسینه‌ی له‌ بوارێ پرخنه‌ی ئەده‌بیدا ده‌نوسین، ئەم بابته‌ سه‌ره‌کییه‌یان فه‌رموش نه‌کردوه‌؟

* ئەمرۆی دنیا و ژيان، هه‌رگیز خۆی له‌ تاکه‌ بابه‌تییکی سه‌ره‌کیی و په‌رگێر و تاکه‌هه‌ند و گشتگیردا هه‌لناگریته‌وه، ئەمرۆی دنیا پۆسته‌کان له‌ شه‌فافیه‌ت و فره‌په‌نگی و جیاوازییه‌کاندا به‌رجه‌سته‌یه. دهمه‌وێت بڵێم له‌مۆدا ناشی ته‌واوی بیرکردنه‌وه و حه‌ز و خه‌ون و خه‌یالمان شیوه‌یه‌کی ئاراسته‌کراوی بوون له‌خۆ بگریت، مرۆفی ناگا و هوشیار خویندنه‌وه‌ی خۆی بۆ شه‌ته‌کان و دنیا و بوون هه‌یه و هه‌میشه له‌ هه‌لبژاردن و تێڕوانین و دنیابینیی خۆیه‌وه‌ی خۆی له‌گه‌ڵ شه‌ته‌کان و دنیا و بوون دادمه‌زینیت. به‌و مانایه‌ش به‌ ته‌نگ هاتنی بوون له‌ به‌ ته‌نگه‌وه‌هاتنی ژيانه‌وه

سه‌رچاوه ده‌گریت، به‌ ته‌نگه‌وه‌هاتنی ژيانیش له‌ به‌ ته‌نگه‌وه‌هاتنی په‌ژاره‌وه! له‌و شوێنه‌ی تۆ ده‌ته‌وێت په‌رسپاره‌که‌تی لێوه‌ بخه‌یته‌ روو، ده‌توانم بڵێم، له‌به‌رئه‌وه‌ی شاعیری ئیبداعی به‌ شیوه‌یه‌کی ستوونی داده‌به‌زیت، نه‌ک ئاسۆیی، له‌به‌رئه‌وه‌ی شاعر زیاتر په‌یوه‌ندی به‌ دهرککردنی ناوه‌کییه‌وه هه‌یه و له‌وێه‌ فه‌زایه‌ک بۆ هه‌ستکردن و دهرککردن به‌ په‌ژاره‌ ده‌سازینیت، له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌موو شاعیریکی

ئیبداعی زه‌مه‌نی تابه‌ت به‌خۆی درووست ده‌کات، بۆیه‌ مانای شاعر ده‌شن زیاتر له‌ نێو زه‌مه‌ندا به‌رجه‌سته‌ بکه‌ین. هه‌ر له‌گه‌ڵ تۆ داوای یارمه‌تی له‌ (هایدگر) ده‌که‌م، چونکه‌ له‌ ڕێگه‌ی بوونی هایدگره‌یه‌وه، یان بوون به‌ مانا هایدگره‌یه‌که‌یه‌وه ده‌توانین بڵێین شاعر ته‌عبیرکردنه‌ له‌ بوون، چونکه‌ بوون ته‌عبیرکردنه‌ له‌ ژيان یان پرۆسه‌ی بوون، که‌واته‌ شاعر ته‌عبیرکردنه‌ له‌ پرۆسه‌ی بوون/ ژيان؟! به‌ مانایه‌کی دیکه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی بوون لای هایدگر بریتیه‌ له‌ کات و شاعیریش بریتیه‌ له‌ کات، که‌واته‌ شاعر بوونه. وه‌ک ده‌زانین ژيان هه‌موو تاکیک زه‌مه‌نی تابه‌ت به‌خۆی به‌رجه‌سته‌ ده‌کات، که‌واته‌ هه‌موو تاکیکی نێو ژيان شاعیره‌! نه‌بوونگه‌رایه‌ی وامان لێده‌کات له‌ به‌رامبه‌ر ژيان هه‌ست به‌ ده‌سته‌وه‌ستانی بکه‌ین، به‌لام شاعر

بریتیه‌ له‌ ئاسۆیه‌کی کۆتاداره و له‌ منی وه‌رچه‌ درێژ ده‌بیته‌وه و له‌ خویندنه‌دا دووباره زیندو ده‌بیته‌وه‌و به‌رده‌وام چاوه‌ڕێی خویننه‌ری یه‌ک له‌دوایه‌کی دیکه‌ ده‌کات. لێزوه‌ ئه‌وه‌ی پێویسته‌ پرخنه‌گر که‌شفی بکات ئیبداعی ئەده‌بیه‌، به‌ مانایه‌کی دیکه‌ کاری خویندنه‌وه‌و به‌دواداچوون و لێکۆلینه‌وه، به‌قده‌ ئه‌وه‌ی کارێکه‌ بۆ به‌رجه‌سته‌کردنی ئاسته‌ جیاوازه‌کانی زمان و هونه‌ری گوتن و شاعیریه‌ت، ئه‌وه‌نده‌ به‌دوای تێگه‌پشتن و تێگه‌پشتنه‌وه‌ نییه، هونه‌ری خویندنه‌وه‌ ئه‌مرۆ هه‌رگیز خۆی له‌ چوارچێوه‌ی ته‌سکی مانا و به‌دواداچوونی مه‌به‌ستییکی دیاریکراوا هه‌لناگریته‌وه، به‌لکه‌ جوله‌ی په‌یوه‌ندییه ئیستیتیکی و ده‌لالیه‌کانی زمان و وینه‌ و شاعیریه‌ت دووباره به‌شێوه‌یه‌کی دیکه‌ی نوێ ڕیکه‌ده‌خاته‌وه، هه‌رگیز به‌دواداچوونی سۆز و هه‌لچوون و په‌یوه‌ندییه‌ رووکارانه‌یه‌کاندا کورت ناکاته‌وه، به‌لکه‌ کۆی ئه‌و په‌یوه‌ندییه‌ له‌ ئاستییکی دیکه‌ی زمان و جوانیی و بۆچوونی جیاوازا درێژ ده‌کاته‌وه و هه‌ر له‌وێه‌وه‌ هاوبه‌شی داهینان و دووباره‌ داهینان ڕاده‌گه‌یه‌نیت.

په‌یک: پێتوايه ژۆریک له‌ شاعیرانی کورد ئه‌وه‌نده‌ی ئایدیۆلۆژیا ده‌بیزینیت و شاعیری پێده‌نووست، ئه‌وه‌نده‌ بوون شاعیری پێتووسبیت و بوونی پێ ده‌ریخات، لێزوه‌ شاعیری ئایدیۆلۆژی ئانوییه‌تی چێژی خویننه‌ری ئێمه‌ بشوینیت؟ * ئایدیۆلۆژی به‌و مانایه‌ی که‌ جوله‌یه‌که‌ به‌ حاله‌تی ناگایی، یان به‌و مانایه‌ی که‌ کرده‌یه‌کی هوشیارخواز و پۆشنییرگه‌را و رووژینه‌رخوازی سیاسیه‌، به‌و مانایه‌ی که‌ هه‌میشه‌ نیاز و مه‌به‌ستی دیاریکراو و به‌خشش و کرده‌ی لۆژیکی و عه‌قلیی و

د نیا بینی تابه‌ت به‌خۆی و مانا و ده‌لاله‌تی سیاسی و په‌یوه‌ پرۆگرامی سیاسی تابه‌ت به‌خۆی ده‌خاته‌ روو، له‌به‌رئه‌وه‌ی ئایدیۆلۆژیا ئیش له‌سه‌ر جه‌ماوه‌ر و دنیابینیی جه‌ماوه‌ر و ماناگه‌ریی ده‌کات، له‌به‌رئه‌وه‌ی کۆی درووشم و هه‌ست و نه‌ست و هه‌وله‌کانی له‌پێتوا (سه‌رکه‌وتن) به‌مانا سیاسیه‌که‌ی به‌کارده‌هێنیت، له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌ر ئایدیۆلۆژیایه‌ک جه‌ماوه‌ری دیاریکراوی خۆی هه‌یه... بۆیه‌ هه‌میشه‌ له‌گه‌ڵ داهینانی هونه‌ریی و خویندنه‌وه‌ی هونه‌ریی ناکۆک و لێکدور و ناته‌با ده‌که‌وینته‌وه... پرۆسه‌ی داهینان، پرۆسه‌یه‌کی ئالۆز و خه‌یالیی و نه‌ستیه‌، پرۆسه‌یه‌که‌ ناکه‌وینته‌ دووتویی جه‌ماوه‌ر و رووژانی سیاسی و ئاراسته‌کردنی مانا و ناگایی سیاسیه‌یه‌ی ئاراسته‌کراوه‌وه... من، هه‌میشه‌ له‌گه‌ڵ هونه‌ری جوانگوتن و چیگوتن و به‌رێکردنه‌وه‌ی ئاسته‌کانی زمان و خه‌یالیی وشه‌ و ده‌لاله‌ته‌کان و په‌هه‌ندی مه‌عریفی جیاوازم، هه‌میشه‌ هونه‌ری چیگوتن ده‌خه‌مه‌ پیش گوتنه مه‌به‌ستدارو جه‌ماوه‌رمانێزه‌کانه‌وه، بۆ من له‌ شاعیردا جوانیی و چێژگه‌رایه‌ی و قولیی و فره‌ ده‌لالیوون... ده‌که‌وینته‌ پیش جه‌ماوه‌ر و مانا و مه‌به‌ستی دیاریکراو و رووژاندنی سیاسیه‌یه‌ و دروشمخوارییه‌وه!

من، له‌ ژياندا هه‌میشه‌ درێژ مه‌رگدۆستی و تاریکخواریی و په‌رگێریی ده‌بمه‌وه، له‌ شاعیریدا دژ به‌ مه‌به‌ستگه‌رایه‌ی و سوویدگه‌رایه‌ی و تاکه‌هه‌ندی... هه‌میشه‌ له‌ ناخه‌وه‌ حه‌ز به‌ سه‌رکه‌وتنی جوانیی ده‌که‌م و به‌خشش و هه‌ولی خاکه‌راپانه‌ی ئه‌ویدیکه به‌ هه‌ند وه‌رده‌گرم، بۆیه‌ مه‌رج نییه‌ هه‌میشه له‌گه‌ڵ ئه‌ویدیکه‌ دژ بکه‌ومه‌وه، دهمه‌وێت بڵێم به‌لای من، شاعیری ئایدیۆلۆژیی ئاساییه ئه‌گه‌ر هاتوو توانی ئاستی زمان و مه‌عریفه‌ و فیکری مرۆف به‌ره‌و پیش ببات، ئه‌گه‌ر دژ به‌ مرۆفایه‌تی نه‌بیت، ئه‌گه‌ر ئه‌ویدیکه به‌هه‌ند هه‌لبگریت. به‌لام پێموایه‌ شاعیری ئایدیۆلۆژیی له‌وێه‌ کورتی دینیت که‌ هه‌ولده‌دات فیکری

خۆی به‌سه‌ر هه‌موواندا به‌سپینیت، که‌ پێتوايه حه‌قیقه‌ته‌کان ته‌نها مۆلکی ئه‌وه، که‌ خۆی به‌ سپینته‌ر و ئه‌ویدیکه به‌ په‌راویز ده‌بینیت، که‌ ده‌لێت من ته‌نها ده‌نگدانه‌وه‌ی ئه‌و منه‌ی خۆی گۆی لێده‌بیته‌وه به‌ هه‌ند ده‌گری و هه‌موو منه‌کانی دیکه‌ په‌راویز ده‌خات... هه‌ر له‌وێه‌وه‌ پانتایی چێژی شاعیری ئایدیۆلۆژیی ته‌نها ده‌توانیت جه‌ماوه‌ره‌که‌ی پازی بکات، ته‌نها لایه‌نگه‌ری حه‌زی پێده‌که‌ن... که‌واته‌ شاعیری ئایدیۆلۆژیی به‌ قده‌ جه‌ماوه‌ره‌که‌یه‌تی و له‌ ئاستی جه‌ماوه‌ره‌که‌یدا بیر ده‌کاته‌وه و مه‌به‌ستی جه‌ماوه‌ره‌که‌ی ده‌خاته‌ روو و له‌ رووکاردایه‌، چونکه‌ هه‌میشه‌ ده‌یه‌وینت قریای ته‌واوی جه‌ماوه‌ره‌که‌ی بکه‌وینت.

په‌یک: ئایا توانیومه‌ ده‌ست بۆ ئه‌و گرفت و ته‌لیسمانه‌ به‌رین که‌ ئه‌ده‌بی کوردی و پرخنه‌ی ئەده‌بیه‌ی ئیبداعیه‌، به‌ واتایه‌کی دی، تاجه‌ند توانیومه‌ نه‌وسته‌ر و خولقنه‌ری په‌رسپاری سه‌رده‌می خۆمان بین، توانیومه‌ وه‌لامی په‌رسپاری سه‌رده‌می خۆمان بده‌ینه‌وه، یان به‌چێماوین له‌ کاروانه‌که‌؟ - بۆ ئه‌وه‌ی بتوانیت گرفت و ئیشکاله‌کان ده‌ستنیشان بکه‌یت، پێویسته‌ ئاماده‌یی ته‌واوت له‌ پانتاییه‌ مه‌عریفیه‌ جیاوازه‌کانی سه‌رده‌م و دنیا ی ئه‌مرۆدا هه‌بیت. ئه‌وه‌ی پێویسته‌ ئه‌مرۆ په‌ره‌ی پێده‌ین، شه‌فافیه‌ت و نه‌رمینواندن و مه‌عریفه‌نواندن به‌رامبه‌ر ئه‌ویدیکه‌ی جیاواز، بۆئه‌وه‌ی له‌ ئیشکاله‌کان سه‌رده‌ر بکه‌ین، ده‌بیت برومان به‌ جیاوازی هه‌بیت، بێ ئه‌وه‌ی بتوانین (بیرکردنه‌وه) ئازاد بکه‌ین، مه‌حاله‌ بێر له‌ چاره‌سه‌ری گرفته‌کان بکه‌ینه‌وه، ئه‌گه‌ر خه‌می بیرکردنه‌وه‌مان نه‌بیت، ئه‌گه‌ر خه‌می به‌دواداچوون و ڕافه‌کردن و لێپرسینه‌وه‌مان نه‌بیت، چۆن ده‌توانین قسه‌ له‌ گرفته‌کانی کۆمه‌لگه‌ و هارژانیی و به‌یه‌که‌وه گونجان بکه‌ین... دهمه‌وێت بڵێم هه‌تا هه‌ولی بیرکردنه‌وه‌ و به‌دواداچوون و هه‌له‌سه‌نگاندن نه‌ده‌ین، هه‌تا هه‌ست به‌ ئه‌رک و به‌رپرسپاریی نه‌که‌ین، هه‌تا ئه‌ویدیکه‌ی جیاواز قبوول نه‌که‌ین... مه‌حاله‌ بتوانین گیروگرفته‌کانمان دیاری بکه‌ین، مه‌حاله‌ بتوانین ئه‌ویدیکه‌ بپوینین و سوود له‌ به‌خشه‌کانیان وه‌رگیرین. که‌واته‌ ئه‌وه‌ی نه‌توانیت دۆزینی خۆی هه‌رس بکات و سلبیه‌ته‌کانی تێپه‌رینی و سوود له‌ ئیجابیه‌ته‌کانی وه‌رگریت، ئه‌وه‌ی نه‌توانیت به‌شداریی له‌مرۆی داهینانه‌کان بکات و نه‌توانیت به‌شداریی گفتوگۆ جیاوازه‌کانی دنیا بکات، مه‌حاله‌ بتوانیت پرسی تابه‌ت به‌خۆی بخاته‌ ناوه‌وه، مه‌حاله‌ بتوانیت پانتاییه‌ک بۆ بوونی خۆی فه‌راهه‌م بکات... چه‌سپاندنی بوون، به‌ گفتوگۆ و بریواوون به‌ جیاوازیی و فره‌په‌نگی و فره‌ده‌نگی دیته‌ ئاراهه‌... ئه‌مرۆ هێژی ده‌رکه‌وتن، له‌ خویندنه‌وه‌ی ئه‌ویدیکه به‌شداریکردنی داهیناندایه، ئه‌مرۆ سه‌لماندنی بوون به‌نده به‌ قبوولکردنی جیاوازییه‌وه.

هه‌تا نه‌توانین په‌کتر بخویننه‌وه، چۆن ده‌توانین ئه‌ویدیکه‌ی جیاواز قبوول بکه‌ین، هه‌تا نه‌توانین په‌کتر بخویننه‌وه، هه‌تا نه‌توانین رابردووی خۆمان و ئیستای خۆمان ده‌رک بکه‌ین، چۆن ده‌توانین ئه‌ویدیکه بخویننه‌وه و به‌شداریی داهینانه‌کانیان بکه‌ین. که‌واته ئه‌وه‌ی ئه‌مرۆ پێویسته‌ بیرێ لێکه‌ینه‌وه، بیرلێکردنه‌وه‌یه، له‌ به‌زموونه‌کانمان چۆن ده‌رده‌که‌ون؟ ئه‌و بیرلێکردنه‌وه‌یه وه‌ک چۆن ته‌ماشامان له‌ ده‌ره‌وه‌ بۆ ناوه‌هه‌ته‌بات، به‌ دیوه‌که‌ی دیکه‌ش ماوه‌ی بیرکردنه‌وه‌مان بۆ ده‌روه‌ه‌ ئه‌وه‌نده‌ دووله‌مه‌ند و به‌رفه‌روانتر ده‌کاته‌وه، ئه‌و رسته‌ سوکراتیه‌ی که‌ ده‌لێت: خۆت بناسه، به‌لگه‌یه‌کی گومان هه‌لنه‌گره‌ بۆ ئه‌ویدیکه‌ ناسین، هه‌ر له‌و رسته‌یه‌وه‌ ده‌توانین ماوه‌ی نێوان پێموایه‌ شاعیری ئایدیۆلۆژیی جیاواز، جوانتر نیشان بده‌ینه‌وه.